

Rapport

Datum: 27 april 2006

Rapportnummer: 2006/171

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het LBIO op 21 oktober 2004 een onjuiste betalingsachterstand over de periode van 1 mei tot en met 30 november 2004 heeft vastgesteld en derhalve onterecht tot inning van alimentatie is overgegaan.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij beschikking van 26 maart 2004 bepaalde de rechtbank te Rotterdam dat verzoeker vanaf 1 augustus 2003 aan zijn voormalige partner mevrouw Y maandelijks bij vooruitbetaling een bedrag van € 200 diende uit te keren als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van hun minderjarige dochter S.
2. Op 10 juni 2004 liet mevrouw Y het LBIO weten dat verzoeker op dat moment € 550 aan alimentatie verschuldigd was (over de maand maart € 50, over de maand april € 100 en over de maanden mei en juni 2004 2 x € 200) en zij verzocht daarom het LBIO de inning van de door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie over te nemen.
3. Op 22 juli 2004 deelde het LBIO verzoeker mee dat voorzover hij niet kon aantonen dat hij aan al zijn verplichtingen jegens Y had voldaan, hij het op dat moment openstaande alimentatiebedrag van - inmiddels - € 750 binnen veertien dagen aan haar diende te voldoen. Indien verzoeker hieraan niet zou voldoen, zou het LBIO de inning overnemen.
4. Verzoeker liet het LBIO daarop weten wel aan zijn verplichtingen te hebben voldaan. Hij legde hierbij de desbetreffende betaalbewijzen over.
5. Tijdens een telefoongesprek dat mevrouw Y op 30 augustus 2004 voerde met een medewerkster van het LBIO gaf zij te kennen geen betalingen te hebben ontvangen van verzoeker. Zij gaf daarbij aan het niet ondenkbaar te achten dat voorzover verzoeker wel betalingen mocht hebben verricht, hij deze naar een geblokkeerde en/of-rekening van de Postbank met nummer 7(...)3 had overgemaakt waarover zij niet meer vrijelijk kon beschikken en waarvan de dagafschriften naar het adres van verzoeker werden gestuurd. Ook gaf zij te kennen dat de Postbank haar had meegedeeld niet bereid te zijn deze rekening te splitsen en dat derhalve zij en verzoeker beiden onverminderd hoofdelijk aansprakelijk bleven zolang zich niet een redelijke verbetering in de financiële omstandigheden zou hebben voorgedaan.
6. Het LBIO bracht verzoeker bij brief van 2 september 2004 hiervan op de hoogte. In de daaropvolgende periode vond een briefwisseling plaats tussen verzoeker en het LBIO over het al dan niet geblokkeerd zijn van de desbetreffende Postbankrekening. In het kader hiervan deelde verzoeker het LBIO onder meer mee dat hij juist op verzoek van zijn

voormalige partner betalingen had gedaan via Postbankrekening 7(...)3, in de periode april tot en met september 2004.

7. Bij brief van 5 oktober 2004 deelde het LBIO verzoeker mee de inning toch te zullen overnemen omdat verzoeker tot op dat moment de achterstand in betalingen niet op de juiste rekening van mevrouw Y had overgemaakt, als gevolg waarvan zij niet kon beschikken over de - wel overgemaakte - bedragen.

8. Bij brief van 21 oktober 2004 vroeg verzoeker het LBIO om een schriftelijk bewijs van het door het LBIO ingenomen standpunt dat toch geen sprake was van rechtmatige betaling van de verschuldigde alimentatie door verzoeker.

9. Eveneens op 21 oktober 2004 deelde het LBIO verzoeker mee dat verzoeker niet (voldoende) had aangetoond dat hij de verschuldigde alimentatie aan Y had betaald en dat inmiddels sprake was van een achterstand van € 1.400 over de periode 1 mei tot en met 30 november 2004, een en ander verhoogd met wettelijk verschuldigde opslagkosten van € 20 per maand, zijnde in totaal € 1.540. Het LBIO nam de inning over en verzocht verzoeker dit bedrag zo spoedig mogelijk te voldoen, eventueel in termijnen van € 440.

10. Bij brief van 17 februari 2005 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman met een klacht over de handelwijze van het LBIO. Hierin deelde verzoeker onder meer mee dat hij maandelijks het alimentatiebedrag van € 200 had overgemaakt en wel op verzoek van zijn voormalige partner naar girorekening 7(...)3.

Tenslotte liet verzoeker weten het LBIO niet te kunnen volgen waar het LBIO hem kennelijk verantwoordelijk houdt voor het saldo op de Postbank en/of - rekening, waar hij toch maandelijks € 200 naar had overgemaakt. Volgens verzoeker kon het hem niet worden aangerekend dat zijn voormalige partner niet over deze overmakingen kon beschikken zolang zij niet voldoende saldo op deze rekening had.

11. In verband met de doorlopende betalingachterstand legde het LBIO medio 2005 beslag op het loon van verzoeker. Verzoeker spande hier tegen een kort geding procedure aan bij de rechtbank te Den Haag. In het kader hiervan vond op 20 december 2005 een mondelinge behandeling plaats.

Bij vonnis in kort geding van 30 december 2005 wees de rechtbank verzoekers vordering tot opheffing van het loonbeslag af.

Onder het kopje "De beoordeling van het geschil" overwoog de rechtbank met betrekking tot de door verzoeker tussen mei en november 2004 gedane betalingen op rekeningnummer 7(...)3 dat verzoeker hiermee niet bevrijdend had betaald.

De rechtbank overwoog daarbij dat verzoeker ter terechtzitting had erkend al voor september 2004 te hebben geweten dat zijn betalingen door de Postbank zouden worden

verrekend met de debetstand van rekening 7(...)3 en dat de door verzoeker overgemaakte bedragen feitelijk zouden worden aangewend ter aflossing van de gezamenlijke schuld bij de Postbank.

De rechtbank overwoog voorts dat niet voldoende aannemelijk was geworden dat er sprake was geweest van een betalingsafpraak tussen verzoeker en zijn voormalige partner.

De Nationale ombudsman neemt bij de beoordeling van deze zaak deze uitspraak in acht.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het LBIO op 21 oktober 2004 een onjuiste betalingsachterstand over de periode 1 mei tot en met 30 november 2004 heeft vastgesteld en derhalve onterecht tot inning van alimentatie is overgegaan.

2. De directeur van het LBIO reageerde bij brief van 12 mei 2005 op verzoekers klacht.

In een uitgebreid chronologisch overzicht van de verrichtingen in deze zaak vanaf juni 2004 deelde de directeur van het LBIO onder meer mee dat het LBIO verzoeker bij brief van 5 oktober 2004 had meegedeeld dat was gebleken dat zijn voormalige partner niet kon beschikken over de gelden en dat het LBIO de inning zou overnemen.

De directeur van het LBIO achtte deze conclusie van zijn bureau voorbarig omdat mevrouw Y bij nader inzien niet afdoende had aangetoond dat zij ook voordat de Postbank rekening 7(...)3 blokkeerde al geen geld van deze rekening had kunnen opnemen.

Hoewel mevrouw Y terecht had aangegeven, dat zij niet kon beschikken over de gestorte gelden op rekening 7(...)3, stelde de directeur van het LBIO dat zijn bureau bij Y had moeten verifiëren of inderdaad een onderlinge afspraak was gemaakt met verzoeker om de betalingen te storten op rekening 7(...)3. Zijn bureau had deze stelling naar zijn mening onvoldoende onderzocht bij mevrouw Y.

Nu onduidelijk was gebleven of er nu wel of niet een mondelinge afspraak was gemaakt over betaling van de gelden op rekening 7(...)3 stelde de directeur van het LBIO zich bij nader inzien op het standpunt dat het LBIO op dit punt onvoldoende zorgvuldig was geweest en de inning vooralsnog niet rechtmatig had kunnen overnemen. Om die reden stelde de directeur dat het gelegde loonbeslag niet in stand kon blijven en dat verzoeker bovendien nogmaals de gelegenheid moest worden gegeven om aan zijn betalingsverplichting te voldoen.

3. Bij brief van 1 juni 2005 aan de Nationale ombudsman sprak verzoeker er zijn verbazing uit over dat het LBIO hem op 26 mei 2005 had geschreven dat zijn (via de Nationale ombudsman ontvangen) klacht gegrond was verklaard en dat hij daarom opnieuw in de

gelegenheid werd gesteld om de achterstallige kinderalimentatie van € 2.563,20 binnen veertien dagen te voldoen. Ook vond verzoeker het onbegrijpelijk dat hij opnieuw betaalbewijzen diende over te leggen, waarover het LBIO al geruime tijd beschikte. Ook gaf verzoeker te kennen dat zijn voormalige partner hem had benaderd met het verzoek om de verschuldigde betalingen voortaan te storten op weer een andere rekening, met het nummer 1(...)2.

4.1 Het LBIO verschaftte de Nationale ombudsman nog informatie, zijnde een aantal dagafschriften van een Postbankrekening van verzoeker waaruit bleek dat in 2004 op achtereenvolgens 8 maart (€ 150), 15 april (€ 100), 26 april (€ 100), 28 mei (€ 200), 28 juni (€ 200), 28 juli (€ 200), 27 augustus (€ 200), 28 september (€ 200), 28 oktober (€ 200), 27 december (€ 200) en op 28 januari 2005 (€ 200) betalingen waren verricht aan mevrouw Y. De eerste twee en de laatste twee betalingen waren overgemaakt naar rekeningnummer 9(...)0, de overige naar rekeningnummer 7(...)3.

4.2. Ook was als bijlage bijgevoegd een op 8 augustus 2005 opgesteld overzicht vorderingen bijdrageplichtige X. In dit overzicht was vermeld dat verzoeker over de maand mei 2004 € 150, verhoogd met € 15 opslagkosten verschuldigd was, over de maanden juni tot en met december 2004 maandelijks € 200, verhoogd met € 20 opslagkosten en over de periode januari tot en met augustus 2005 maandelijks € 202,20, verhoogd met € 20,22 opslagkosten verschuldigd was. Zijnde in totaal € 3.367,60 aan alimentatie en € 336,76 aan opslagkosten.

Verder was vermeld dat op 31 december 2004, 28 januari, 11 april en 2 mei 2005 telkens € 200 door middel van een rechtstreekse betaling van verzoeker was ontvangen, zodat op 8 augustus 2005 een bedrag verschuldigd was van € 2.904,36.

II. Beoordeling

1. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

2. Op grond van artikel 1: 408, vierde lid van het Burgerlijk Wetboek had het LBIO de inning van de kinderalimentatie in oktober 2004 slechts kunnen overnemen als de voormalige partner van verzoeker aannemelijk had gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek verzoeker ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort was geschoten in zijn verplichtingen (zie Achtergrond). Nu het LBIO - zoals het zelf ook heeft erkend - heeft nagelaten verzoekers inhoudelijke verweer op dit punt nader te onderzoeken, kon op dat moment nog niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker inderdaad ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort was geschoten in zijn verplichtingen.

Door desalniettemin op dat moment de inning over te nemen, is het LBIO tekortgeschoten op het punt van het tegen elkaar afwegen van in het geding zijnde belangen. Dat later kwam vast te staan dat verzoeker al vóór september 2004 wist dat zijn betalingen op de bewuste rekening zouden worden verrekend met de debetstand op die rekening, en dat bovendien onvoldoende aannemelijk werd dat de gestelde betalingsafpraak bestond, doet hieraan niet af.

Met betrekking tot het overnemen van de inning in oktober 2004 is de onderzochte gedraging dan ook niet behoorlijk.

3. De Nationale ombudsman heeft met instemming geconstateerd dat het LBIO in mei 2005 de overgenomen inning heeft beëindigd en verzoeker nogmaals gelegenheid heeft gegeven om aan zijn betalingsverplichting te voldoen.

4. Het staat vast dat verzoeker al vóór 8 oktober 2004 wist dat zijn voormalige partner geen geldbedragen kon opnemen van rekening 7(...)3, en dat hij desondanks in die periode betalingen heeft verricht naar deze rekening. Het kan het LBIO in redelijkheid dan ook niet worden aangerekend dat het deze betalingen niet heeft meegeteld bij het berekenen van de betalingsachterstand. Nu ook niet is gebleken dat verzoeker in de periode 1 mei tot en met 30 november 2004 betalingen heeft verricht op een andere rekening van Y dan de en/of-rekening 7(...)3 en hij in deze periode € 200 per maand verschuldigd was, kan niet worden geoordeeld dat het LBIO in de brief van 21 oktober 2004 aan verzoeker van een verkeerd achterstandsbedrag is uitgegaan.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda, is

gegrond ten aanzien van:

- het overnemen van de inning in oktober 2004, wegens schendig van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

niet gegrond ten aanzien van:

- het vaststellen van de betalingsachterstand.

Met instemming heeft de Nationale ombudsman ervan kennis genomen dat het LBIO in mei 2005 de overgenomen inning heeft beëindigd en verzoeker nogmaals in de gelegenheid heeft gesteld om aan zijn betalingsverplichting te voldoen.

Onderzoek

Op 17 februari 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X te Bleiswijk, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch verzoeker noch de directeur van het LBIO gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 17 februari 2005.

Brief van 21 februari 2005 van verzoeker met bijlagen.

Standpunt van 12 mei 2005 van de directeur van het LBIO met bijlagen.

Reactie van 1 juni 2005 van verzoeker met bijlagen.

Nader standpunt van 8 augustus 2005 van directeur van het LBIO met bijlagen.

Vervolgreactie van 29 augustus 2005 van verzoeker met bijlage.

Brief van 3 januari 2006 van het LBIO met als bijlage een vonnis in kort geding van 30 december 2005 van de rechtbank Den Haag.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 1: 408, vierde lid

"4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek."

Artikel 1: 408, vijfde lid

"5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief."